

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

**Κυριακή τοῦ Άσωτου (Λουκ. ιε' 11-32)
20 Φεβρουαρίου 2022**

΄Η παραβολὴ τοῦ ἀσώτου, ποὺ ἀναγινώσκεται σήμερα, χαρακτηρίστηκε ώς τὸ «εὐαγγέλιο τῶν εὐαγγελίων». Διότι, ἀν ὑποθέσουμε ὅτι χανόταν ὅλη ἡ ὑπόλοιπη διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἦταν ἀρκετὴ καὶ μόνο αὐτὴ ἡ παραβολὴ γιὰ νὰ μᾶς βεβαιώσει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς τῆς ἀπειρης ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας. Θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ περιγράψει τὴν ίστορία τῆς ἀποστασίας τοῦ κόσμου.

΄Η ίστορία τοῦ νεότερου υἱοῦ ποὺ ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ μερίδιό του καὶ ἔφυγε μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σπαταλώντας τὴν περιουσία του καὶ «ζῶν ἀσώτως», ἀποτυπώνει μὲ τὸν πλεὸν παραστατικὸ τρόπο τὴν τραγωδία τοῦ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ παραδίδεται στὰ ἀμαρτωλὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του. Ή ἴδια ίστορία ὅμως φανερώνει καὶ τὴν ἀπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὁ ὄποιος περιμένει τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφὴν κάθε ἀμαρτωλοῦ. Περιμένει καὶ τὴ δική μας μετάνοια...

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μείνει ἀσυγκίνητος ὅταν ἀναλογίζεται τὴν πολὺ χαρακτηριστικὴ εἰκόνα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἀσώτου. Τότε ποὺ ὁ σπλαγχνικὸς πατέρας εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν ἀσωτο γιό του νὰ ἐπιστρέψει σὲ ἀθλιὰ κατάσταση κι ἔτρεξε, τὸν ἐσφιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν καταφιλοῦσε μὲ στοργή. «Καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν».

Πόσο μᾶς συγκινεῖ αὐτὴ ἡ ἀνοιχτὴ ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα! Τέτοια εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μακροθυμεῖ γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας καὶ περιμένει τὴν μετάνοιά μας. Μᾶς παρέχει πολλὲς καὶ ποικίλες εὐκαιρίες γιὰ νὰ διορθωθοῦμε. Κι ὅταν δεῖ τὴν διάθεση καὶ μόνον ἐπιστροφῆς, ἀφήνει νὰ συναντήσουμε τὸ ξεχείλισμα τῆς ἀγάπης Του. Μολονότι φέρουμε ἔντονα τοὺς ρύπους καὶ τὴν δυσωδία τῆς ἀμαρτίας, ὁ σπλαγχνικὸς Πατέρας, μᾶς ἀγκαλιάζει καὶ μᾶς καταφιλεῖ. Δέχεται τὴν ἔξομολόγηση καὶ τὴ μετάνοιά μας καὶ θυσιάζει τὸ «μόσχο τὸν σιτευτὸ» γιά νὰ μᾶς τὸν προσφέρει στὴν ἱερὴ τράπεζα τῆς Θείας Κοινωνίας. Ό Πανάγαθος Θεός μᾶς ἀναγνωρίζει ὡς ἀγαπημένα παιδιά Του καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του. Άλήθεια τί ἄλλο ὑπάρχει στὸν κόσμο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ συγκριθεῖ μὲ τὸ ἀξεπέραστο μεγαλεῖο αὐτῶν τῶν δωρεῶν τῆς θεϊκῆς ἀγάπης;

Καὶ μόνο τὸ ὄνομα τῆς παραβολῆς «τοῦ ἀσώτου» ἐστιάζει τὴν προσοχή μας στὸ πρόσωπο

τοῦ νεότερου γιοῦ, ποὺ ἔγινε ἄσωτος καθὼς ἔφυγε μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα.

Ωστόσο ἀξίζει νὰ προσέξουμε καὶ τὸν ἄλλο γιό. Τὸν πρεσβύτερο τῆς παραβολῆς, ὁ ὥποιος ἀν καὶ ζοῦσε μέσα στὸ σπίτι, οὐσιαστικὰ ἦταν μακριά.

Ο πρεσβύτερος υἱὸς ἐξωτερικὰ φαινόταν ὡς πιστὸς γιὸς τοῦ πατέρα καὶ ἀκριβὴς τηρητὴς τῶν ἐντολῶν του. Ωστόσο τὸ γεγονὸς τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ μικρότερου ἀδελφοῦ του, ἀνέτρεψε τὴν ἐπιφανειακὰ καλή του εἰκόνα. Ὄταν πληροφορήθηκε ὅτι ἐπέστρεψε ὁ ἄσωτος ἀδελφός του, ἀντὶ νὰ χαρεῖ, ὄργιστηκε καὶ ἀρνήθηκε νὰ λάβει μέρος στὸ πανηγύρι. Μάλιστα μὲ ἐπιθετικὸ τρόπο ξέσπασε ἐναντίον τοῦ πατέρα. Καὶ ἐνὼ καυχόταν γιὰ τὴν τυφλὴ ὑπακοὴ στὸν πατέρα «οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον», τὴν ἴδια στιγμὴ ἀντιστεκόταν μὲ πεῖσμα ὅχι σὲ ἐντολὴ ἀλλὰ στὴν πατρικὴ παράκληση καὶ προτροπὴ νὰ μοιραστεῖ τὴ κοινὴ χαρὰ στὸ σπίτι.

Ἴσως μᾶς ξαφνιάζει τὸ πρωτοφανὲς ξέσπασμα ἐγωϊσμοῦ, ζηλοτυπίας καὶ φθόνου τοῦ μεγαλύτερου υἱοῦ. Τὸ πιθανότερο ὅμως εἶναι νὰ ζοῦμε κι ἐμεῖς συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα σὰν αὐτόν. Άπὸ μικρὰ παιδιὰ μεγαλώνουμε μέσα στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ Πατέρα, τὴν Ἑκκλησία. Κι ἐπειδή, ἐνδεχομένως, ἀποφεύγουμε σοβαρὲς παρεκτροπὲς καὶ πιστεύουμε ὅτι ἐφαρμόζουμε μὲ ἀκρίβεια τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, εὔκολα διαχωρίζουμε τὴ θέση μας ἀπὸ κάθε ἄσωτο νομίζοντας ὅτι εἶναι αὐτονόητη ἡ θέση μας στὸν Παράδεισο. Ἔτσι ἐπαναπαυόμαστε καὶ θεωροῦμε περιττή τὴν μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση, τὴν προσευχή, τὴ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἔμπρακτη ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης μας στοὺς ἀδελφούς.

Ἄδελφοί, ἀς παραδεχθοῦμε ταπεινὰ τὴν ἀμαρτωλότητά μας κι ἀς ἀκολουθήσουμε τὴν ὄδο τῆς μετανοίας. Εἴτε μοιάζουμε μὲ τὸ νεότερο, εἴτε μὲ τὸν πρεσβύτερο υἱὸ ἀς γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἔτοιμη νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ, ἀρκεῖ νὰ εἴμαστε πρόθυμοι στὴν προτροπή του καὶ ἔτοιμοι νὰ ἀποδεχθοῦμε τὰ δῶρα Του.

[dkpdf-button]